

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba stroške priprave predlog za tisk etiket, ki poteka na carinskem območju Unije, prišteti k transakcijski vrednosti na podlagi člena 32(1)(a)(ii) ali člena 32(1)(b)(iv) carinskega zakonika ⁽¹⁾, če jih kupovalka, ki ima sedež na carinskem območju Unije, dobaviteljem v tretji državi zagotavlja brezplačno in v elektronski obliki?

⁽¹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 2, zvezek 4, str. 307).

Sklep Sodišča (deveti senat) z dne 23. maja 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Judecătoria Bistrița – Romunija) – LO/Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU in VW

(Zadeva C-56/23 ⁽¹⁾, Riaman ⁽²⁾)

(Predhodno odločanje – Člen 53(2) in člen 94 Poslovnika Sodišča – Zahteva po navedbi dejanskega okvira spora o glavni stvari – Neobstoj zadostnih pojasnil – Očitna nedopustnost)

(2023/C 261/23)

Jezik postopka: romunščina

Predložitevno sodišče

Judecătoria Bistrița

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: LO

Ob udeležbi: Ministerul Public – Parchetul de pe lângă Judecătoria Bistrița, RS, TU in VW

Izrek

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Judecătoria Bistrița (sodišče prve stopnje v Bistriți, Italija) z odločbo z dne 7. decembra 2022, je očitno nedopusten.

⁽¹⁾ Datum vložitve: 3.2.2023.

⁽²⁾ Ime te zadeve je izmišljeno. Ne ustreza resničnemu imenu nobene od strank v postopku.

Tožba, vložena 24. maja 2023 – Evropska komisija proti Republiki Sloveniji

(Zadeva C-318/23)

(2023/C 261/24)

Jezik postopka: slovenščina

Stranki

Tožeča stranka: Evropska komisija: P. Ondrúšek, M. Escobar Gómez, U. Babovič in A. Kraner, agenti)

Tožena stranka: Republika Slovenija

Predlogi tožeče stranke

Komisija predlaga Sodišču, naj:

- ugotovi, da Republika Slovenija s tem, da ni sprejela vseh ukrepov, potrebnih za izvršitev sodbe Sodišča v zadevi C-140/14 Komisija proti Sloveniji v delu, ki se nanaša na parcelo št. 115/1 k.o. Teharje (Bukovžlak), ni izpolnila obveznosti iz člena 260(1) PDEU;

- Republiki Sloveniji naloži, naj Komisiji plača denarno kazen 4 500 EUR na dan od dneva razglasitve sodbe v tem postopku do dneva, ko Republika Slovenija izvrši sodbo v zadevi C-140/14 v delu, ki se nanaša na parcelo št. 115/1 Teharje (Bukovžlak);
- Republiki Sloveniji naloži, naj Komisiji plača dnevni pavšalni znesek 500 EUR, pomnožen s številom dni od razglasitve sodbe v zadevi C-140/14 do dneva, ko Republika Slovenija izvrši navedeno sodbo v delu, ki se nanaša na parcelo št. 115/1 Teharje (Bukovžlak), ali do dneva razglasitve sodbe v tem postopku, kar koli nastopi prej, z najnižjim pavšalnim zneskom 280 000 EUR;
- Republiki Sloveniji naloži plačilo svojih stroškov in stroškov Komisije

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Sodišče je v sodbi C-140/14 ugotovilo, da je treba odlaganje odpadkov na parceli št. 1/115 Teharje v Bukovžlaku šteti za nezakonito in da je Slovenija kršila obveznosti, določene v členih 13 in 36(1) Direktive 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁾, členih 5(3), točka (e), in 6 Direktive Sveta 1999/31/ES ⁽²⁾ v povezavi z Odločbo Sveta 2003/33/ES ⁽³⁾ ter v členih 7 do 9, 11 in 12 ter v prilogah I do III k Direktivi Sveta 1999/31/ES, s tem ko je najprej dopustila, da se nedovoljeni odpadki odlagajo na tej lokaciji, nato pa ni sprejela nobenih ukrepov za njihovo odstranitev.

Republika Slovenija je Evropsko komisijo seznanila s posameznimi ukrepi za izbiro najbolj optimalnega načina odstranitve odpadkov in izvedbo del, s katerimi bo izvršila sodbo v zadevi C-140/14 v delu, ki se nanaša na parcelo št. 115/1 Teharje (Bukovžlak). V ta namen je Republika Slovenija Evropski komisiji poslala časovni načrt, v skladu s katerim bi končna izvedba sanacije potekala med prvo polovico leta 2020 in 3. novembrom 2021.

Ker je pri upoštevanju rokov, določenih v navedenem časovnem načrtu, prišlo do zamud, je Evropska komisija 8. junija 2018 Republiki Sloveniji poslala uradni opomin. Republika Slovenija, je v odgovoru na ta uradni opomin Komisiji izrecno zagotovila, da bodo sanacijska dela izvedena v prvotnem roku, določenem v navedenem časovnem načrtu, vendar se to ni zgodilo. Nezakonito odlagališče odpadkov, vzpostavljeno in ohranjeno v nasprotju z veljavno zakonodajo Unije, kljub sodbi Sodišča, v kateri je bilo to ugotovljeno, še vedno obstaja in pomeni tveganje za okolje in zdravje ljudi. Evropska komisija se je zato odločila, da bo v skladu s členom 260(2) PDEU vložila tožbo.

⁽¹⁾ Direktiva 2008/98/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o odpadkih in razveljavitvi nekaterih direktiv (UL 2008, L 312, str. 3).

⁽²⁾ Direktiva Sveta 1999/31/ES z dne 26. aprila 1999 o odlagališčih odpadkov (UL 1999, L 182, str. 1).

⁽³⁾ Odločba Sveta z dne 19. decembra 2002 o določitvi meril in postopkov za sprejemanje odpadkov na odlagališčih na podlagi člena 16 in Priloge II k Direktivi 1999/31/ES (UL 2003, L 11, str. 27).

Sodba Sodišča (tretji senat) z dne 8. junija 2023 (predlog za sprejetje predhodne odločbe Landesgericht Korneuburg – Avstrija) – Austrian Airlines AG/TW

(Zadeva C-49/22 ⁽¹⁾, Austrian Airlines (Let za vrnitev v domovino))

(Predhodno odločanje – Zračni prevoz – Uredba (ES) št. 261/2004 – Člen 5(1)(a) – Odpoved leta – Člen 8(1) – Obveznost zagotavljanja pomoči – Pojem „sprememba poti“ – Odškodnina za potnike v primeru odpovedi leta – Pandemija covid-19 – Let za vrnitev v domovino, ki ga organizira država članica v okviru misije za konzularno pomoč – Let, ki ga izvede isti dejanski letalski prevoznik ob isti uri kot odpovedani let – Stroški, ki jih krije potnik in presegajo zgolj stroške tega leta)

(2023/C 261/25)

Jezik postopka: nemščina

Predložitevno sodišče

Landesgericht Korneuburg